

תת"ע 14394/08/22 - מדינת ישראל נגד שמאי רחמנוב

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 14394-08-22 מדינת ישראל נ' רחמנוב
תיק חיצוני: 11250699656

לפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שמאי רחמנוב ע"י ב"כ מאיר סויסה

החלטה

החלטה

1. בפני בקשה להורות כי פסילת הנאשם הסתיימה ולחשבה מיום גזר הדין.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

- ביום 7.9.22 נדון הנאשם בהיעדר בתיק זה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ובין היתר לפסילה בת 10 חודשים. בגזר הדין ניתן עיכוב ביצוע עונש הפסילה עד ליום 1.12.23.
- ביום 5.7.22 הפקיד הנאשם רשיונו בתיק תת"ע (באר שבע) 8290-04-20 (להלן: "תיק בבאר שבע") למשך 5 חודשים.
- הנאשם עותר לחישוב הפסילה מיום גזר הדין ובחופף לפסילה מהתיק בבאר שבע ולחילופין להנפקת אישור הפקדה מהיום בו הסתיימה הפסילה מתיק באר שבע. לדברי הנאשם כאמור בתצהירו, מאז הפקדת התיק בבאר שבע לא קיבלו וזקוק לרשיונו במהרה עקב היותו איש ציבור.
- המאשימה התנגדה לבקשה וזאת הן מאחר והנאשם כלל לא הפקיד רשיון בתיק זה, והן לאור הלכת בית המשפט העליון ולפיה חישוב פסילה בסמכות משרד הרישוי בלבד.

דין והכרעה

- סעיף 42 פקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 קובע :
(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.
(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.
(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -
(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;
(2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.
7. תקנה 557 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 המשלימה את סעיף 42 קובעת:
(א) הודע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה. תק')
(ב) הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רשיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי הענין, כי רשיונו של בעל רשיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרשיון, יתחיל מירוך תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.
(ג) מצא בעל הרשיון את הרשיון שאבד ימציאו מיד לבית המשפט, לקצין משטרה או לרשות הרישוי שהחליטה על הפסילה.

(ד) (בוטלה).

011

- המציא בעל הרשיון את הרשיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שננתנה לו הרשות שלה המציא את הרשיון, ומירוך תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור.
- לאור האמור בסעיף 42(ב), אני דוחה בקשת הנאשם להורות כי הפסילה בתיק זה תהא חופפת לפסילה מהתיק בבאר שבע.
- כבר נפסק כי הסמכות לחישוב פסילה בידי משרד הרישוי וראו לעניין בש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נגד מדינת ישראל (14.4.14).
- גם לגופא דין הבקשה להידחות. על תכלית ההפקדה ניתן ללמוד מרע"פ 6928/18 ליאור כלפון נגד מדינת ישראל (7.10.18). שם נקבע כי הליך המצאת הרשיון מהווה: "**חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רשיון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם**". וראו לעניין בש"פ 2199/03 רונן מאיר נגד מדינת ישראל (4.5.04) שם נקבע על ידי כבוד השופטת פרוקצ'יה: "**חובת ההפקדה של רשיון שנפסל ממחישה לבעל הרשיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רשיון ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להעדר תעודת הרשיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה.**"
- על הנאשם חלה החובה להפקיד במזכירות בית המשפט את אישור ההפקדה שקיבל בתיק בבאר שבע כאמור בתקנה 557(ה) ועל פי ההלכה הפסוקה.

- לאחר שהפקיד הנאשם רשיונו כאמור, נתפס ביום 16.8.22 בעת נהיגה ברכבו בלתי רשיוני. הנאשם לא התייצב לדין בעניינו ולא הפקיד אישור ההפקדה לרשות הרישוי. לפי תקנות רשיון לא רשיוני, פסילה אקטיבית שיש להציג את אישור ההפקדה כדיון. הנאשם לא הסביר בתצהירו מדוע לא ביצע הפקדה ועל כן אני דוחה בקשתו.
זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ד, 03 מרץ 2024, בהעדר
הצדדים.